

REVĂRSATUL
ZORILOR

1 Februarie 1932
NUMĂRUL 3

REVĂRSATUL ZORILOR

Viena

1 Februarie 1932

No. 3

Invățați de Dumnezeu

„Și pe toți fiii tăi Iehova îi va învăța, și nare va fi pacca fiilor tăi.” — Isaia 54:13.

ORGANIZAȚIUNEA lui Iehova este simbolizată prin o femeie, care se numește Sion. „Căci făcătorul tău este bărbatul tău, Iehova, Dumnezeul Oștirilor, este numele lui, și răscumpărătorul tău este Sfântul lui Izrael; El se va numi Dumnezeu al tot pământul. Căci Iehova te-a chemat ca pe o femeie părăsită și întristată la suflet, da pe tine, femeia tinereții, deși ai fost lepădată, zice Dumnezeuul tău.” (Isaia 54:5,6) Înțelegerea și aprecierea lui Iehova și a organizației sale aduce mare pace rămășiței sale unse. Într-adevăr aceasta este viața și bucuria rămășiței. Chiar în zilele de azi există unii între poporul lui Dumnezeu, cari își exprimă dorința de a fi plăcuți lui Dumnezeu și a-l servi, și cari iau parte și la lucru, și totuși li se impun greutăți pentru înțelegerea și prețuirea adevărului prezent. Greutățile lor încep, cu ceace noi numim „nașterea națiunii”, și aceasta înseamnă natural începutul împărăției. Cei amintiți nu sunt lămuriiți cu privire la Sion, și copiii aceleia, și pentru aceasta este foarte greu pentru dâșii ca să înțeleagă mai multe din adevărurile minunate, pe cari Domnul, Dumnezeu le dă poporului său. Ei nu înțeleg și nici nu prețuesc însemnătatea numelui lui Iehova. Pentru dâșii Iehova este numai un nume al Celui Atotputernic, cu toate că revista și cărțile publicate de curând, au lămurii cetitorilor textele scripturale cu privire la acest fapt. Se pare, că trebuie să se facă încercări din nou, de a ajuta pe aceia, cărora le cade greu să înțeleagă adevărul, indeosebi intrucât se referă la Iehova și Sion și la copiii acestuia.

² La timpul său, când Dumnezeu a exprinat judecata sa asupra lui Adam, s'a folosit între altele și de cuvintele: „Și dușmănie voi pune între tine și între femeie, și între seminția ta și seminția femeii; aceasta va zdrobi capul tău, și tu-i vei impunge călcâiul ei.” (1 Moise 3:15) Însemnătatea proprie a cuvântului „femeie”, care se folosește aici, care însă timp de mai multe secole a fost o taină, este „organizația lui Dumnezeu.” „Femeia” lui Dumnezeu este o expresiune simbolică pentru organizația sa. „Sămânța” înseamnă generațiunea femeii sale, și această „sămânță” este împărăția sau familia regală a cerului, a cărei cap este Isus Cristos. Sămânța șarpelui este generațiunea lui

Satan și a organizației sale, pe care a folosit-o în scopul, ca să stăpânească peste omenire și s'o apese, și să necinstească numele lui Iehova.

³ Iehova tot ce face, face în ordine, și chiar numai din acest motiv trebuie să credem, că dela început a avut o organizație. Organizația aceea este reprezentată și simbolizată prin femeia lui Dumnezeu, pe care o numește Sion. Iehova a zidit orașul Ierusalim, și numele său și l-a pus acolo, și orașul acesta a preumbrit și ilustrat organizația sa universală. Ambele nume „Sion” și „Ierusalim” închipuesc pe organizația sa. Organizația pământescă a lui Iehova, anume Ierusalimul, era organizația tipică a lui Dumnezeu, și pentru aceasta a servit de „preumbrire a unei organizațiuni, care va apare între oamenii de pe pământ, și va reprezenta pe organizația sa cerească. Stă scris: „Iar Ierusalimul (organizația cerească) de sus este de sine stătător, ca unul care este mama noastră.” (Galateni 4:26) Aceasta înseamnă, că toți aceia, cari sunt urmașii femeii lui Dumnezeu, sunt o parte a organizației sale. Numele Sion, a fost iarăși aplicat asupra Ierusalimului, pentrucă cel din urmă în mod simbolic a făcut parte din organizația generală a lui Dumnezeu: „Cetatea lui David, adică Sionul.” — 1 Regi 8:1.

⁴ Când Dumnezeu a promis lui Avraam și soției sale Sara, că vor avea o sămânță, a întocmit o icoană, în care Avraam a reprezentat pe Dumnezeu, iar Sara soția lui Avraam, pe organizația lui Dumnezeu; sămânța sau generațiunea sa a reprezentat în icoana aceasta indeosebi pe Cristos, dar a cuprins întreaga familie regală sau pe împărăție. O vreme îndelungată Sara a fost stearpă, și din pricina aceasta a fost expusă la blestem și ocară. Aceasta preumbrește, că organizația lui Dumnezeu va fi expusă într'un interval lung de secole ocării mari, deoarece în aparență a fost stearpă. La timpul hotărit Sara a dat naștere fiului său Isac, care a preumbrit pe sămânța femeii lui Dumnezeu, amăsurat promisiunii. La explicarea acestui lucru, apostolul se referă la profetul Isaia, și citatul acesta lămurește de tot clar, pe cine închipue Sara și sămânța în icoană. Apostolul spune: „Căci este scris: Veselește-te tu stearpă, care nu naști, izbucnește în bucurie și strigă tu care n'ai

dureri de facere; căci copiii celei părăsite vor fi în număr mai mare decât copiii celei cu bărbat.' — Galateni 4:27.

⁵ Ierusalimul în Palestina a fost organizația tipică a lui Dumnezeu, până când Ierusalimul cecesc reprezintă pe organizația sa adevărată. Traducerea nouă, care este în armonie cu traducerea „Rotherham”, lămurește lucrul: „Dar cel din roabă s'a născut în chip firesc, iar cel din femeia slobodă s'a născut prin făgăduință. Lucrurile acestea trebuie luate în alt înțeles: acestea sunt două legăminte: unul de pe muntele Sinai naște pentru robie și este Agar, căci Agar este muntele Sinai din Arabia; și răspunde Ierusalimului de acum, care este în robie împreună cu copiii săi. Dar Ierusalimul cel de sus este slobod, și el este mama noastră.” (Galateni 4:23-26) Cele două femei, nu numai că au fost o icoană a organizației tipice și adevărate, ba chiar și a două legăminte. Deci avem a face cu o însemnătate dublă.

Cine sunt copiii Sionului?

⁶ Iehova dă prin profetul său Isaia, următoarea promisiune clară și hotărâtă: „Pe toți fiii tăi Iehova îi va învăța, și mare va fi pacea fiilor tăi.” (Isaia 54:13) Ce s'a scris mai de mult, trebuie să fi fost scris cu scopul, ca să servească spre ajutor și mângăiere deosebită adunării care a ajuns la sfârșitul lumii pe pământ. (Romani 15:4) Această promisiune clară în profeția lui Isaia este neînțeleasă, atât timp până când nu înțelegem ce se înțelege sub Sion, și cine sunt copiii lui. Înțelegerea adevărată a acesteia aduce pace și bucurie. În psalmi stă scris: „Adu-ți aminte... de muntele Sionului, unde aveai locuință!” (Psalm 74:2) „Da, Domnului a ales Sionul, l-a dorit ca locuință a lui,” (Psalm 132:13) Lucifer a fost capul unei părți a organizației lui Dumnezeu, din care pricină a avut intrare în cer. El era îngrijitorul omului în grădina Edenului. Lucifer a devenit dușmanul lui Dumnezeu, și purtarea lui răzvrăitoare a cauzat schimbarea numelui său în „Satan”, ce înseamnă „adversar”. În Eden Satan a tras la îndoială cuvântul și numele lui Dumnezeu, zicând că omul nu va muri; iar după aceea a provocat pe Dumnezeu, ca să facă un om pe pământ, care va putea păstra neprihănirea sa față de Iehova, în orice probe. Iehova a răspuns la provocare, și a zis, chiar și dacă nu în cuvinte, dar în înțelesul lucrului cam următoarea: „Eu mă pun în luptă pentru soția mea, care este organizația mea. Eu îmi dau cuvântul, că soția mea, adică organizația mea, la timpul său va fi născătoare, pentru că eu voi face-o roditoare; și ea va aduce în existență o sămânță, și sămânța aceasta va nimici pe Satan și pe întreaga putere sa; și „sămânța” sau generațiunea soției mele va stăpâni lumea întreagă, și domnia aceea va fi o domnie dreaptă, care va aduce binecuvântări tuturor națiunilor de pe pământ.” Cât de sigur și-a dat Iehova cuvântul, atât de sigur îl va și împlini în toate amănunțele sale, și anume la timpul stabilit de Dumnezeu. Satan natural, că nu a crezut cuvintele lui Dumnezeu, deoarece a fost

un răzvrățitor; și pentru aceasta a dat înainte să se opună numelui lui Iehova și să aducă ocară asupra lui. În loc să aducă imediat în existență „sămânța”, și s'o folosească întru nimicirea lui Satan, Dumnezeu a așteptat până la timpul său stabilit. „Sămânța” a fost adusă la iveală, și nimicirea lui Satan și a seminției lui trebuie să urmeze în curând.

⁷ După ce cuvântul de promisiune a fost dat, au trecut secole și după aceea a trimis Iehova pe Isus pe pământ, ca să ducă la îndeplinire scopul său. Satan natural, că a fost cumva cunoscut cu afașerea aceasta; deoarece a zis prin reprezentanții săi de pe pământ: „Iată moștenitorul (sămânța promisă), veniți să-l ucidem.” (Luca 20:14) Isus a fost omorât și Satan s'a cugetat, că el însuși și organizația sa au biruit, și că Dumnezeu a fost învins. El a continuat mai departe să aducă ocară pe numele lui Iehova și să zică, că „sămânța”, care trebuia să guverneze lumea nu a fost adusă la iveală. După aparență organizația lui Dumnezeu a fost stearpă. Când Isus îmbrăcat cu toată puterea și autoritatea de sus, s'a înălțat la cer, fără îndoială a fost gata să se pună imediat la lucru, să nimicească pe Satan și pe organizația sa. Însă timpul stabilit de Dumnezeu nu a fost încă sosit, și pentru aceasta i-a zis Iehova: Șezi de-a dreapta mea și așteaptă, până ce va fi sosit timpul meu, de a supune pe dușman, așternut picioarelor tale. (Psalm 110:1) Alte secole au trecut și Diavolul a mers înainte ca să defaime pe Iehova „bărbatul”, și pe soția sa în aparență stearpă, Sionul. A trebuit însă să vină timpul hotărât, când a trebuit să se facă roditoare, pentru că Dumnezeu a promis, că va deveni roditoare.

Nașterea

⁸ În anul 1914, timpul de așteptare a ajuns la capăt, și Iehova a șezat pe tronul său de autoritate pe fiul său Isus Cristos, și l-a trimis afară ca să domnească și să răpună pe dușman. (Psalm 2:6; 110-2) Aceasta a fost nașterea sau începutul împărăției, numită și „nașterea națiunii”. Atunci și acolo a născut Sionul, soția lui Dumnezeu, anume organizația sa, pe „copilul bărbat”, adică națiunea, împărăția care va guverna pe toate națiunile de pe pământ; și copilul ei (a Sionului) a fost răpit la Dumnezeu și tronul său, ceea ce înseamnă, că Dumnezeu a împrumutat împărăției putere și autoritate, deoarece este împărăția sa, copilul său ori moștenitorul său. Femeia lui Dumnezeu a fost stearpă de secole cu privire la împărăția promisă, însă acum în anul 1914, zilele ei de nerodire, cu nașterea sau începutul împărăției, au ajuns la capăt. Desigur Isus a fost născut și ridicat la starea cea mai înaltă în univers, însă acest fapt nu a fost cumpănit cum se cade, și recunoscut după valoarea lui adevărată. Imprejurarea, că Isus Cristos a fost ridicat pe tronul său, ce corespunde cu nașterea națiunii, a fost începutul zilei de bucurie, despre ce încă de demult a lăsat să scrie profetul său în modul următor: „Bucură-te, cea stearpă, tu care

nu nașteai! Scoate cântare de bucurie și strigă, tu care n'ai avut dureri de facere! Căci mai mulți vor fi copiii celei părăsite, decât copiii celei căsătorite, zice Iehova." (Isaia 54:1) Ia seama îndeosebi la cuvintele „care n'ai avut dureri de facere” din acest text; cu alte cuvinte acest „copii de parte bărbătească” s'a născut fără dureri de facere. Sionul, adică femeia lui Dumnezeu a născut pe „copilul bărbat” fără să fi avut dureri de facere și acesta a fost începutul timpului de bucurie. Împărăția s'a născut fără luptă, însă imediat după aceea a trebuit să vină o luptă, și așa s'a și întâmplat. În armonie cu aceasta scrie mai departe profetul: „Mai înainte de a suferi dureri de facere, a făcut, până a nu veni durerile, s'a ușurat de copil! Cine a auzit asemenea lucruri? Cine a văzut asemenea lucruri? Poate avea o țară dureri de facere într'o zi? Sau o națiune a se naște deodată? Căci fiica Sionului îndată ce avu durerea de facere, a și născut pe fiii săi.” (Isaia 66:7,8) Împărăția mai întâi s'a născut, adică și-a început activitatea, și după aceea au început să iasă la iveală „copiii” Sionului. La aceasta a trebuit să se pregătească calea pentru copiii săi, și pentru aceasta a zis profetul lui Dumnezeu: „Lărgește locul cortului tău, și întindă-se covoarele locașurilor tale; nu te opri [nu cruța] lungește funiile tale, și întărește țăruii tăi. Căci te vei întinde la dreapta și la stânga, și sămânța ta va moșteni popoarele, și va face să se locuiască cetățile cele pustiite. Nu-ți fie teamă căci nu te vei rușina, nici nu vei roși; căci rușine nu ți se va face; că vei uita rușinea tinerețelor tale, și nu-ți vei mai aminti de ocară văduviei tale.” — Isaia 54:2-4.

„Sionul, femeia lui Dumnezeu niciodată nu-și va mai apleca capul să jelească, deoarece acum i s'a născut copilul bărbat, și după cum declară profetul trebuie să-i urmeza îndată ceilalți copii; faptele arată, că aceasta s'a implinit. Așa se părea, ca și cum dela Eden și până în anul 1914 Dumnezeu și-ar fi părăsit femeia, și timpul acesta în timp ce în aparență era părăsită, Dumnezeu îl numește „o clipeală”. „Pentru puțin timp te-am părăsit dară cu îndurare mare te voi readuna. În pornirea mâinii ascuns-am fața mea dela tine pentru o clipeală; dară cu milă eternă te voi milui, zice Iehova, Răscumpărătorul tău.” (Isaia 54:7, 8) După aceea Dumnezeu folosește spre ilustrare promisiunea sa dată lui Noe, că apa nu va mai acoperi fața pământului, și adaugă că aceasta va fi o dovadă, că femeia sa Sionul, organizația sa, nu va mai suferi mustrare: „Căci aceasta-mi este ca apele lui Noe; că precum am jurat, că apele lui Noe nu vor mai trece asupra pământului; așa am jurat, că nu mă voi mai mânia mai mult asupra ta, nici nu te voi muștra. Căci muștrase-vor munții, și clătina-se-vor colinele; dar mila mea nu se va strămăta dela tine, nici legământul păcii mele nu se va clătina, zice Iehova cel ce se îndură de tine.” — Isaia 54:9, 10.

¹⁰ Înainte de anul 1914 Iehova nu și-a folosit puterea, ca să împiedece domnia lui Satan. Satan

a mers înainte, ca să arunce în fața lui Dumnezeu provocarea lui revoltătoare, și Iehova și-a reținut mâna, ca să lase pe Satan să meargă până la extrem cu purtarea sa. Este cert, că Satan la timpul său, când a fost numit de îngrijitor asupra unei părți a organizației lui Dumnezeu, a avut drept de intrare în locurile cerești, și că acest privilegiu de trecere nu i s'a luat. După ce însă timpul de așteptare a ajuns la capăt, Satan trebuia să dispară; și așa a fost aruncat jos din cer, și mai mult nu mai poate să se întoarcă acolo. Pentru dânsul numai este loc în cer, unde să poată lucra. Aceasta este atât de clar și lămurit descoperit în Scriptură, că nu poate să fie nici cea mai mică îndoială asupra acestui fapt. „Și în cer s'a făcut un războiu. Mihail și îngerii lui s'au luptat cu balaurul. Și balaurul cu îngerii lui s'au luptat și ei, dar n'au putut birui; și locul lor nu li s'a mai găsit în cer. Și balaurul cel mare, șarpele cel vechiu numit Diavolul și Satan, acela care înșală întreaga lume a fost aruncat pe pământ; și împreună cu el au fost aruncați și îngerii lui.” — Apocalips 12:7-9.

¹¹ În armonie cu profeția lui Isaia, tuturor celor din cer li s'a dat porunca, ca să se bucure, deoarece femeia lui Dumnezeu a dat naștere copilului bărbat, împărăției sau națiunii, și că Satan a fost exclus cu desăvârșire și pentru totdeauna din cer și nu mai poate să se întoarcă, ci până la nimicirea lui definitivă trebuie să-și mărginească activitatea asupra treburilor pământești. — Apocalips 12:12.

Copiii

¹² La timpul, când evenimentele mari amintite au avut loc, urmașii credincioși ai lui Isus Cristos, n'au știut nimic despre ele, și nici nu puteau avea cunoștință despre ele mai de vreme, decât numai după ce templul din cer s'a deschis, și după aceea au fost adunați în templu. S'a întâmplat în anul 1918, sau cu trei ani și jumătate după nașterea națiunii, că Cristos a venit la templul lui Iehova să înceapă judecata. Acest timp este și semnul de cunoaștere pentru învierea celor credincioși, cari au murit în Cristos, pentru că apotolul a zis: „Noi toți trebuie să ne înfățișăm înaintea scaunului de judecată al lui Cristos”; și în timpul acela a venit Isus Cristos la judecată, și pentru aceia, cari au fost găsiți aprobați, s'a hotărât coroana vieții. (2 Corinteni 5:10; 2 Timotei 4:8) Dela timpul acela încoace a început să fie laudat numele lui Iehova cu înțelegere, și cauză pentru aceasta a fost și este, că femeia sa, Sionul a devenit roditoare, și că templul din cer s'a deschis. „Lăudați pe Domnul! Robii Domnului lăudați, lăudați numele Domnului! Fie numele Domnului binecruvântat, de acum și până în veac! Dela răsăritul soarelui până la apusul lui, fie numele Domnului laudat. El dă o casă celei ce era stearpă, face din ea o mamă veselă în mijlocul copiilor ei. Lăudați pe Domnul!” — Psalm 113:1-3. 9.

¹³ Venirea Domnului la templul său a semnalat începutul rezidirii Sionului: „Da Domnul va zidi

iarăș Sionul, și se va arăta în slava sa!" (Psalm 102:16) Cuvântul, care în textul acesta se citește „zidi”, se mai traduce „a instala o casă” și a „primii copii”. Nașterea „copilului bărbat” sau a împărăției a avut loc fără dureri, însă imediat după nașterea împărăției, au venit asupra Sionului durerile, „pentru că Sionul a primit dureri, și îndată a născut pe copiii lui.” Spus cu alte cuvinte, îndatăce războiul din cer a ajuns la capăt, a început învierea celor credincioși, și Dumnezeu a început să aducă la iveală pe copiii femeii sale a Sionului; organizația sa a avut dureri de facere, sau trebuia să se lupte împotriva dușmanului, și după aceea a urmat nașterea copiilor ei. Venirea Domnului la templul lui Dumnezeu în anul 1918, semnaleză începutul nașterii copiilor Sionului; și pe aceia, pe cari Isus la venirea sa i-a găsit credincioși, i-a luat în templul său, și au intrat în bucuria sa; unii ca aceștia au fost copiii Sionului, și ei sunt aceia cărora le sună promisiunea: „Toți copiii tăi vor fi învățați de Iehova.”

Cine a fost învățătorul?

¹⁴ Sion este numele femeii lui Dumnezeu; și după ce copiii săi s'au născut, ei primesc numele mamei; deoarece ei sunt fiii lui Dumnezeu, și în timp ce devin o parte a organizației sale, poartă și numele organizației sale. Astfel devin o parte a Sionului. Cuvintele textului: „învățați de Iehova”, trebuie să se mărginească numai la copiii Sionului; ele nu se pot aplica asupra tuturor acelor, cari au fost concepuți de spiritul sfânt. Cum a sosit timpul pentru rezidirea Sionului sau primirea copiilor, și de a începe cu gospodăria casei, rezultă, că aceia, cari nu s'au născut în Sion, nu au putut fi o parte a casei sau a copiilor organizației; și deoarece aceasta este adevărat, nici nu sunt învățați de Iehova, în înțelesul acestei promisiuni scumpe a textului.

¹⁵ Cu o ocazie Isus a atras atenția Evreilor asupra acestui text scriptural. El le-a spus, că a fost trimis din partea lui Dumnezeu din cer; ei însă s'au codit să asculte și să creadă cuvintele sale și au murmurat împotriva lui și atunci Isus le-a spus: „Nimeni nu poate veni la mine, dacă nu-l atrage Tatăl, care m'a trimis; și eu îl voi învia în ziua de apoi..., toți vor fi învățați de Dumnezeu.” (Ioan 6:44, 45) Cuvintele lui Isus când a citat profetia aceasta, seamnaleză prin „ziua de apoi” timpul începutului împlinirii profetiilor, și acest timp este sfârșitul nerodirii femeii lui Dumnezeu, și și se semnaleză prin nașterea națiunii și a copiilor ei. Promisiunea profetiei atunci când Isus a vorbit, nicidecum nu a putut să găsească o aplicare asupra Izraelului întreg, pentru că numai foarte puțini Izraeliți au crezut în Isus. Cuvintele sale arată, că mai întâi trebuie să devină cineva un copil al Sionului, și că aceasta numai în „zilele din urmă” are loc, când Dumnezeu rezidește Sionul, și se arată în măreția sa. Pe timpul când Isus a vorbit către Evrei, el, Isus, a fost uns de rege și pe lângă

aceasta a fost un copil al organizației lui Dumnezeu. Dumnezeu l-a uns, ca să fie capul, sau capitala acelei organizații, și Isus a fost învățat de Iehova; pentru aceea a zis, că a venit, nu ca să vorbească cuvintele sale proprii, ci cuvintele Părintelui său, care l-a trimis. Isus a învățat pe toți aceia, cari au venit la el, și i-a învățat învățăturile sau adevărurile, pe care le-a primit dela Tatăl său. După suirea lui Isus la cer, și înainte de venirea lui la templul său, urmașii săi, în armonie cu promisiunea sa, pe care a făcut-o înainte de crucificarea lui, au fost învățați prin îngrijirea Spiritului Sfânt. (Ioan 14:26) Prin venirea Domnului la templul său, și prin rezidirea Sionului, și adunarea în templu a celor aprobați, și în timpce Domnul pe aceștia i-a făcut o parte a organizației sale, ei sunt astfel copiii Sionului, și promisiunea asupra acestora este mărginită. Întreg cadrul capitolului 54 din Isaia arată, că aplicarea sau împlinirea lui are loc după Regele a fost așezat pe tronul său și Sionul după venirea Regelui la templul său a fost rezidit, și după ce Sionul a născut copiii, și și-a aranjat casa. Numai după aceea au fost învățați copiii de Părintele ceresc.

¹⁶ Sunt unii ca aceia, cari afirmă că sunt în adevăr, însă se luptă împotriva lucrului martoriilor lui Dumnezeu, cari mărturisesc împotriva organizației lui Satan și pentru numele lui Iehova și împărăția sa. Acești contrari se codesc să recunoască ca adevăr ceeace se spune aici despre Sion. Vom găsi, că purtarea lor contrară se începe cam dela timpul de când Domnul a venit la templul său. De aici trebuie să se tragă concluzia, că aceia pe cari Domnul la venirea sa la templu i-a găsit necredincioși, se vor codi să primească adevărul despre deschiderea templului în cer pentru aceasta nu pot ei recunoaște sau înțelege, ceeace s'a spus despre Sion. Atitudinea lor dușmănoasă este dovadă indestulitoare, că ei nu fac parte din Sion, și nici din templu. Aceia însă cari recunosc și prețuesc că Sionul este organizația lui Dumnezeu, au o mare dorință să se facă o parte a ei; evident că unii cari se află în lagărul adversar nu au nici o vedenie despre Sion, nu formează o parte a lui, și prin urmare nu sunt învățați de Iehova.

¹⁷ Sunt unii între noi, cărora le cade încă tot greu, ca să înțeleagă unele adevăruri, pe cari Dumnezeu le-a dat poporului său după 1922; și noi publicăm acum aceasta, deoarece dorim, ca să ajutăm unora ca acestora. Domnul s'a arătat îndurător și răbdător față de aceia, cari se nizuiesc să cunoască și să facă voia sa. Se pare că, unii cari mai schiopătează, încă tot mai pot câștiga privirea adevărată în organizația lui Dumnezeu, dacă în mod serios caută adevărul, și ascultă de lumina care vine la dânsii. Aceia însă cari se luptă împotriva lucrului Domnului de pe pământ, și aruncă dela sine mâncarea pe care Domnul a pregătit-o pentru poporul său, nu au pricepere, ceeace Domnul și exprimă prin profetul său: „Omul prost

nu cunoaște lucrul acesta, și cel nebun nu ia seamă la el." (Psalm 92:6) Ei spun destul că sunt învățați de Dumnezeu, și afirmă că au și pace, dar pacea pe care li se pare că o au, este o pace falsă, care îi învață, ca să nu ia parte la lupta împotriva organizației lui Satan și să refuze de a sta pe față de partea Sionului, a organizației lui Dumnezeu. Diavolul care știe, că aceștia i-au căzut în cursă, îi lasă în pace, întrucât nu-i lasă persecutați din partea reprezentanților săi.

Cum vor fi învățați

¹⁸ Că articolele publicate în revistă dela 1922 incoace sunt deosebite de articolele publicate mai demult în revistă, este absolut adevărat; aceia însă cari se luptă împotriva lucrului Societății, au dat un motiv cu totul fals al acestei deosebiri. Nu există nici o deosebire sau schimbare în vreun adevăr fundamental; deosebirea constă mai bine într-o viziune mai clară, pe care Dumnezeu a dat-o poporului său. Aceia cari se luptă împotriva revistei, însă totuși caută să servească pe Dumnezeu, stăruesc pe lângă aceea, că Domnul cam în 1875 a început să învețe pe poporul său prin cuvintele fratelui Russell, și că prin moartea fratelui Russell și descoperirea adevărului pentru poporul său de pe pământ, a ajuns la capăt; mai departe că revista publică acum astfel de lucruri, cari nu au fost publicate din partea fratelui Russell, și cari pentru aceasta sunt false; ba mai afirmă, că revista urmărește intenționat să discrediteze pe fratele Russell; și că schimbarea aceasta se poate atribui faptului, că alți bărbați afară de fratele Russell controlează articolele ce se publică în revistă. Pentru a ilustra atitudinea contrariilor, aducem mai jos câteva cuvinte dintr'un program al unei conferințe mari, pe care au trebuit s'o țină în Londra în Aprilie 1931; acolo spune: „Un număr de frați, cari sunt cunoscuți, ca bine întemeiați în tainele adevărului, cum fratele Russell le-a descoperit, au fost invitați.”

¹⁹ Astfel de adversari ai revistei dau dovadă că sunt rătăciți și greșiți. Fratele Russell nu a afirmat că adevărul este proprietatea sa. Isus Cristos a învășat, că adevărul este acela al cuvântului lui Dumnezeu, și nicidecum nu aparține oareșcărui om. Revista nu caută și nici nu dorește să discrediteze pe fratele Russell. Cu o astfel de purtare nu s'ar putea ajunge nimic bun. Revista scoate la iveală că adevărul este al lui Iehova și nicidecum al unei oareșcare creaturi. Revista nu este unealta vre-unui om, și nici a vre-unei grupe de oameni, și nici nu se publică după aprecierea unui om. Ea nu răspândește părerea unui bărbat. Dumnezeu dă mâncare poporului său și desigur că Dumnezeu folosește pe unii ca aceia, cari îl iubesc și îl servesc după dorința lui. Cei ce se luptă împotriva revistei nu pot să înțeleagă adevărul, pe care Dumnezeu îl dă copiilor organizației sale; și aceasta este dovada cea mai puternică, că unii contrari ca aceștia nu fac parte din organizația lui Dumnezeu. Este absolut sigur,

că nimenea nu poate să arete un caz, când revista în anii de curând trecuți, ar fi încercat ca să laude sau să preamărească numele oareșcărui om; însă în toate timpurile s'a nizuțit cu sârguință, ca să cinstească numele lui Iehova.

²⁰ Cineva poate să spună, că toți creștinii au fost învățați de Dumnezeu, și că aceasta ar fi adevărat, în măsură ce ca copiii ai lui Dumnezeu au crezut și au urmat adevărul; însă textul explicat aici, anume Isaia 54:13, își găsește aplicarea clară și hotărîtă asupra unei clase deosebite. Înainte de venirea Domnului la templul său, spiritul sfânt a lucrat ca un învățător al adevărului lui Dumnezeu. Promisiunea textului nu se referă numai la o singură persoană, ci se referă la totalitatea copiilor Sionului. Dacă cineva nu s'a născut în Sion atunci textul nicidecum nu se poate aplica asupra lui. Sion este organizația lui Dumnezeu, și urmează din aceasta, că aceia, cari nu fac parte din organizația sa, nu pot fi primitorii promisiunii, care s'a făcut organizației aceleia. Unii cari pun la îndoială că Dumnezeu ar avea o organizație pe pământ, nici nu ar putea să facă parte din organizația lui Dumnezeu, și să fie priviți ca copiii aceleia, și nici să fie învățați de Iehova.

²¹ Sion, orașul organizației lui Dumnezeu nu a fost rezidit înainte de venirea Domnului la templul lui Iehova în anul 1918. Înainte de acest timp, aceia, cari sunt în Isus Cristos și îl urmează, erau în drum spre Sion, însă ei nu erau încă copiii Sionului, și nici nu puteau fi mai de vreme, de ce Dumnezeu a rezidit Sionul la timpul său. Venirea Domnului Isus Cristos la judecată în templul lui Iehova, a hotărît asupra faptului că cine au fost copiii Sionului; aceia însă pe cari i-a găsit credincioși și i-a luat în templu, și i-a făcut o parte a organizației lui Dumnezeu, formează „clasa servilor” credincioși, și unora ca aceștia li s'a făcut promisiunea, că vor fi învățați de Iehova. Aceasta s'a împlinit asupra lor.

²² Dela 1875 până la 1918 au fost redade adunării lui Dumnezeu adevărurile fundamentale, și lucrul acesta a fost preumbrit de Ilie profetul. Adevărurile fundamentale nu sunt adevăruri noi, ci sunt adevăruri, cari au fost întunecate în urma răspândirii învățăturilor false. Nu erau adevăruri, cari aparțineau unui om oareșcare, și chiar faptul, că Domnul a folosit pe unul sau pe mai mulți oameni cu scopul, ca să atragă atențiunea asupra anumitor adevăruri, nu poate fi dovadă, ca acele adevăruri au fost ale oamenilor. Aceia cari au fost învățați atunci, au fost învățați de spiritul lui Dumnezeu. Unele din punctele mai importante ale adevărurilor aduse la lumină și învățate atunci, erau învățăturile despre chemarea înaltă a lui Dumnezeu și restatornicirea ascultătorilor la desăvârșire omenească în decursul domniei lui Cristos. Nu există nici o îndoială asupra faptului, că fratele Russell a fost luminat dela Domnul cu privire la aceste adevăruri, și că spiritul lui a fost învățat de Domnul, însă pentru ce să dăm creaturii cinstea, care se cuvine Domnului? O astfel de purtare nicidecum nu ar fi dovadă, că aceia, cari

doresc să cinstească pe fratele Russell și nu pe Domnul, că într'adevăr l-ar iubi; deoarece stă scris „Ce este înălțat între oameni, este uriciune înaintea lui Dumnezeu.” (Luca 16:15) Evident că Isus a adus la iveală aici cugetul, că este uriciune în ochii lui Dumnezeu, dacă oamenii cinstesc și preamăresc creaturile, cu cinstea, care i se cuvine lui Dumnezeu. O iubire adevărată față de un frate înseamnă o dorință sinceră neegoistă, de a-i întina ceva bun; dacă însă omul îi cinstește numele, prin aceasta nu-i aduce niciun bine. Aprobarea sau distincțiunea vine de la Domnul și nu de la oameni. (Psalm 75:6, 7) Domnul știe, că aceia cari doresc să cinstească numele unui om, nu sunt sinceri și cinstiți, și nu au nici o iubire adevărată față de fratele lor. Aceia, cari într'adevăr iubesc pe fratele Russell, aceia se bucură foarte mult asupra faptului, de a recunoaște, că li s-a dat privilegiul ca în serviciul lui Dumnezeu să aparțină aceleiași clase ca el; ei însă nu doresc să fie nebuni și în locul Creatorului să cinstească pe creaturi. Dacă fratele Russell ar fi pe pământ, nicidecum nu ar fi în simpatie cu aceia, cari în mod nebunesc zic: „Noi stăm pe temelia trăsăturilor principale ale adevărilor, pe cari fratele Russell le-a descoperit.” Lucrul adunării lui Dumnezeu de la 1875 până la 1918 a fost lucrul de pregătire al dramului înaintea Domnului, și după ce lucrul acesta a fost făcut, a venit îndată solul legământului la templu. (Maleahi 3:1-3) După aceea a avut loc o schimbare, și acum este o schimbare în lucrul și învățătura poporului lui Dumnezeu, însă niciun om nu poartă răspunderea acesteia, sau nu este îndreptățit la vre-o oarecare recunoștință pentru aceasta.

²¹ Înainte de 1918 cine de pe pământ a știut, că Sionul este organizația lui Dumnezeu, și că ea naște împărăția sau copiii săi? Faptul, că nimenea de pe pământ nu a știut aceasta înainte de venirea Domnului la templul său, dovedește, că timpul hotărât de Dumnezeu pentru înțelegerea ei nu a fost sosit. Cine a înțeles mai demult ceva despre organizația lui Satan, despre războiul în cer, și despre aruncare lui Satan din cer? Evident, că nimenea nu a putut să cunoască lucrurile acestea până ce nu s'a deschis templul lui Dumnezeu. (Apocalips 11:19) Numai aceia cari din îndurarea lui Dumnezeu au fost aduși în templu, înțeleg aceasta acum. Aceasta ei nu o înțeleg din pricina unei cunoștințe sau înțelepciuni, ce vine la ei din partea unui oarecare om, ci ei sunt învățați de la Dumnezeu, care îi învață adevărul prin capul clasei templului, Isus Cristos. Aceia cari azi cred cu adevărat că sunt copiii și servii lui Dumnezeu, pentrucă să mai șovăiască chiar și o clipă întru deciderea întrebării, că cine le dă învățătura adevărului? Iehova Dumnezeu este marele învățător al copiilor săi. Publicarea acestor adevăruri se face la tot cazul prin oameni nedesăvârșiți, și din acest motiv nu sunt desăvârșite în expresiune; ele sunt însă aduse în așa formă, că reoglindesc adevărul lui Dumnezeu, cu care învață pe copiii săi.

²² Aceia cari fac parte din clasa templului, au spiritul lui Dumnezeu în măsura, cum la primit și Elisei, și ei fac lucrul pe care l-a preumbrat Elisei. Iehova dă acuma copiilor săi o descoperire deosebită a cuvântului său, deoarece vremurile sunt grele, și copiii lui au lipsă de mai mult ajutor. Iehova se descopere poporului său, și dă acestei clase asigurarea completă, că ei sunt pe calea bună. Aceasta se întâmplă „în ziua aceea”, și aceasta este ziua sau vremea, după deschiderea templului, când Iehova cu totul altcum se descopere copiilor săi. Mai întâi se va da poporului său un înțeles al însemnătății numelui Iehova și după aceea i se clarifică că Iehova vorbește cu poporul său. El clarifică copiilor Sionului, adevărităților săi prin femeia sa, însemnătatea numelui său, și îi învață. El le spune: „De aceea poporul meu va cuncea numele meu, deoarece va ști în ZIUA ACEEA, că eu sunt cel ce zic: Iată-mă.” (Isaia 52:6, 7) Astăzi copiii Sionului nu mai au lipsă de o dovadă exterioară, că hrana spirituală și înțelegerile primite asupra profețiilor vin de la Iehova Dumnezeu. Ei știu că o astfel de hrană nu poate să vină din partea unuia sau mai multor oameni. Nici unul singur și nici mai mulți oameni de pe pământ nu caută să facă afirmățiunea, că unul care careva dintre aceste adevăruri, a venit de la oameni. Dumnezeu a pus înaintea poporului său o masă foarte bogată, și copii femeii sale se ospătează de pe ea. Către acești copii ai Sionului vorbește: „Iată s'au implinit cele dintâi, și altele noi vă dau în știre, înainte de ce ele să se arete, vi le dau în știre.” (Isaia 42:9) Legătura acestui text din urmă arată pe unșii lui Dumnezeu fără discuție, ca pe aceia, către cari în acest mod vorbește.

²³ Isus a vorbit despre un timp viitor, când va fi o unitate completă în Sion, și că credincioșii vor ști aceasta; și cuvintele sale proprii spun cu hotărâre, că acesta este timpul după venirea sa la templul lui Iehova. Așa a zis: „În ziua aceea veți cunoaște, că eu sunt în Tatăl meu, și voi în mine și eu în voi.” (Ioan 14:20) Ca să posedeze cineva asigurarea aceasta hotărâtă, trebuie să fie un membru al Sionului; și pentru aceasta există o relație de încredere între Dumnezeu și aceia, cari fac parte din organizația sa, și aceștia în ziua aceea vor fi învățați de la Dumnezeu. Acuma noi suntem în ziua aceea, la care se referă cuvintele lui Isus: „Dacă cineva mă iubește, va păzi cuvântul meu, și Tatăl meu îl va iubi, și la dânsul vom veni și locuința ne vom face la dânsul.” (Ioan 14:23) În acest mod se va arăta legătura strânsă, care există între Iehova, Isus Cristos, și toți aceia, cari fac parte din templu. Domnul, Iehova este în Sion, în locuința sa. (Psalm 74:2; 132:13) Numai copiii Sionului, membri templului sunt acolo; și aceștia sunt aceia, cari vor fi învățați, și au o apreciere mai adâncă față de lucrurile, pe care le învață Dumnezeu din cuvântul său.

²⁴ Biserica adevărată nu putea să ajungă la completare înainte de venirea Domnului la templu

și înainte de rezidirea Sionului. Hrana pe care consacrării au primit-o mai dinainte și din care se nutreau până atunci, consta din primele faze ale adevărurilor fundamentale. Pe aceia, cari s'au codit să facă înaintări, apostolul îi aseamnă cu niște copii, cari se nutresc cu lapte. Ceeace Dumnezeu a dat poporului său dela venirea Domnului la templul său, este hrană vârtoasă. Aceia cari s'au codit să primească aceste adevăruri venite dela Domnul, sunt pentru acest motiv, chiar și dacă căutăm să ne exprimăm cu blândețe, neexperiențați: „Și oricine nu se hrănește decât eu lapte, nu este obicinuit cu cuvântul despre neprihănire, căci este un prunc. Dar hrana tare este pentru oameni mari, pentru aceia a căror judecată s'a ceprins prin întrebuintare, să deosebească binele și răul.” (Evrei 5:13, 14) Cei ce fac parte din poporul lui Dumnezeu nu pentru înțelepciunea lor omenească primesc hrana tare, ci numai pentru aceea, deoarece ei sunt copiii lui Dumnezeu și ai femeii sale Sionul; și aceștia sunt învățați de Iehova.

27 In decursul perioadei Ilie a adunării lui Dumnezeu, Dumnezeu a dat poporului său înțelegerea unor lucruri mai adânci ale cuvântului său, cum au fost învățate în „Tabernacol”. Aceste adevăruri de fapt au fost fundamentale, însă atât jertfa pentru păcat cât și legămintele cum se învățară în Tabernacol, dela rezidirea Sionului au devenit mai clare de înțeles. Nicidecum n'au înțeles toți consacrării aceea ce conține Tabernacolul. Cunoștința sau priceperea nu sunt lucrurile cele mai importante ce aduc cu sine aprobarea lui Dumnezeu. Devotament, credincioșie și predare neegoistă față de Domnul Dumnezeu aduce recunoștință și aprobare. Aceia însă cari posedeau astfel de însușiri și in timpul venirii Domnului la templul său erau în condițiunea aceasta, au fost recunoscuți ca aprobați și făcuți membre ale organizației lui Dumnezeu; dela acel timp incoace a fost învățată clasa templului ca unitate de Iehova, și așa este încă și acum. Aceia cari refuză să dea atenție la altceva afară de aceea ce a fost recunoscut și explicat de fratele Russell, arată lipsă de credință în Dumnezeu și vorbesc în înțelesul, ca și cum Dumnezeu nu ar putea să învețe pe poporul său, decât numai cu ajutorul unui anumit om. Prin aceasta ei arată, că nu pot pricepe, ce înalte Domnul poporului său. Alții care asemenea n'au putut înțelege, au zis: „Eu vreau să pun chestiunea la o parte pentru un timp viitor.” Aceasta este o purtare foarte neînțeleaptă. Dacă cineva într'adevăr iubește pe Domnul Dumnezeu, atunci acela își va da toată ostentala, ca să cunoască și să înțeleagă cuvântul său; și dacă Dumnezeu aduce la iveală adevărul său, unii ca aceștia vor cumpani adevărul cu rugăciune și cu sârguință și vor continua să facă aceasta, dându-și silința să cunoască adevărul; și care este un copil al lui Dumnezeu, îl va și cunoaște. Pentru aceasta aceia, cari au greuțăți, să se întindă înapoi și să înceapă cu sârguință și cu grije să studieze adevărurile, pe cari Domnul le-a dat adunării cu deosebire

dela 1922 incoace. Deoarece ei știu, că adevărurile acestea nu vin dela oameni, ci dela Dumnezeu, să se silească serios și cu rugăciune, să le înțeleagă; o înțelegere a adevărului va fi o dovadă, că vor fi învățați de Iehova Domnul, și amărat promisiunii sale se vor bucura de o mare pace. Ceice azi sunt în templu știu, că ei vor fi învățați de Dumnezeu și ei au o pace deplină în Dumnezeu și în Cristos, știind, că sunt pe calea cea dreaptă și nu e de lipsă să fie învățați de vre-un om.

Marș de biruință

28 Iehova a lăsat ca femeia sa stearpă adinioară să fie rociitoare. Sionul s'a rezidit și Dumnezeu a dat conducerea Domnului Isus Cristos, și l-a făcut șef al casei regale, sau al capitalei. Organizația lui Dumnezeu nu va mai fi niciodată înșosită și călcată în picioare. Satan va face încercări desperate ca s'o nimicească și va merge înainte cu atacurile sale impotriva lor, și în lacrul acesta va folosi pe „omul fărădelegii” ca pe o unealtă a sa dintre cele mai bune. Asemenea lui Iuda se va năzui omul fărădelegii, ca să convingă pe stăpânitori, că martorii lui Iehova sunt vinovați de răscoală, și prin acest mijloc va căuta să pună la cale nimicirea lor. Aceia cari fac parte din clasa omului fărădelegii, își dau toate ostentelile, ca să se unească în scppul acesta, exact așa cum a prezis Domnul. „Dacă se fac uneltiri nu vin dela mine; oricine se va uni impotriva ta, va cădea sub puterea ta.” — Isaia 54:15.

29 Acești contrari ai adevărului, se poartă ca și Satan, cinstesc pe oameni, ca să fie priviți ca niște oameni sfinți și buni; însă lui Iehova nu-i dau nici o cinste și nici nu-l înșeală. Ca și Satan, astfel și ei se străduiesc cu sumeție, ca să câștige pentru ei însiși cinstea și aprobarea oamenilor, și lucrul lor este un lucru ca și al lui Satan, un lucru al fărădelegii sau nelegiuirii. Ei folosesc sfințenie pe din afară și alte mijloace înșelătoare, și afirmă că ei sunt aceia cari au învățat adevărul, pentru că mai întâi un om al lui Dumnezeu a învățat adevărurile cari îi erau descoperite. Ei înșeală pe cei mai slabi, pe unii, cari nu au primit iubirea adevărului și cred minciuna, care este impotriva împărăției și astfel impotriva lui Iehova. Dumnezeu declară că toți aceștia „vor cădea sub puterea ta”. Domnul va nimici pe acești contrari la timpul său hotărît. (2 Tesalon. 2:2-9) Iehova declară, că motivul este acela, că a rezidit Sionul, pe organizația sa, și că Sion trebuie să biruiască asupra tuturor dușmanilor săi. Iehova iubește Sionul, și acuma va face cunoscut aceasta; pentru aceasta îi spune: „Nenorocito, bătută de furtună, și nemângăiată! Iată îți voi împodobi pietrele scumpe cu antimoniou, și-ți voi da temelii de safir. Îți voi face crestele zidurilor de rubin, porțile de pietre scumpe, și tot ocolul de nestemate.” Iehova conduce pe copiii Sionului, cari împreună constitue clasa templului, clasa servilor credincioși, și îi va conduce și nutri și îi

va păzi, și spune femeii sale Sionul: „Și toți fiii tăi vor fi învățați de Iehova și mare va fi pacea fiilor tăi.” — Isaia 54:13.

³⁰ Capitolul cincizeci și patru al profeției lui Isaia nu-și găsește aplicarea asupra unei singure persoane. Se referă la organizația lui Dumnezeu, numită Sion, și la copiii ei, și anume la toți copiii ca unitate. Sion este acela, împotriva căruia își îndreaptă Satan atacurile sale desperate. Copiii Sionului în ascultare față de poruncile lui Dumnezeu, dau mărturia lui Isus Cristos, pe care le-a încredințat-o, și din acest motiv caută Satan să-i nimicească. (Apocalips 12:17) „Și bălaurul mâniat pe femeie, s'a dus să facă război cu rămășița seminției ei, cari păzesc poruncile lui Dumnezeu și țin mărturia lui Isus Cristos.” Cei ce fac parte din seminția femeii lui Dumnezeu, nu trebuie să se teamă. Iehova va câștiga pentru copiii săi biruința deplină. „Vei fi întărită prin neprihănire. Izgonește neliniștea, căci n'ai nimic de temut, și spaima, căci nu se va apropia de tine.” (Isaia 54:14) Aceste sunt cuvinte de mângăere și liniștire, pe cari Iehova le spune copiilor femeii sale Sion.

³¹ Dușmanul este marele stricat (trad. engl. risipitor), și toate uneltele sale sunt nimicitoare (risipitoare), deoarece puterile lor de luptă le îndreaptă împotriva copiilor Sionului. Dumnezeu va nimici pe marele stricat (risipitor) și pe toți reprezentanții lui, îndeosebi pe omul fărădelegii, pe fiul pierzării, cum vestește aceasta profetul aici: „Iată eu am făcut pe meșterul, care suflă cărbunii în foc, și face o armă după meșteșugul lui. Dar tot eu am făcut și pe nimicitor, ca s'o sfărâme.” — Isaia 54:16.

³² După aceea Domnul Dumnezeu își îndreaptă cuvintele sale pline de asigurare către organizația sa. Copiii femeii sale Sion, sunt copiii lui Iehova, și ei au fost aduși în locul de scăpare al Celui prea Înalt. Deacum și pentru totdeauna trebuie și vor fi biruitori, pentru că mâna lui Iehova este asupra lor, și pentru că slujbașul lui cel mare înzestrat cu cel mai înalt drept, este comandantul în luptă. Singuratecii membri ai Sionului numai cu privire la un punct trebuie să aibă frică, anume nu cumva să neglijeze să arete o completă și deplină predare față de Iehova Dumnezeu. Sionul a primit asigurarea deplină, că copiii lui trebuie să fie ocrotiți. Atât timp până când cineva este un copil al lui Dumnezeu, și în urma acestui fapt este în organizația lui Dumnezeu, nu are niciun motiv, ca să se teamă de ceva ce ar putea face dușmanul. Satan a făurit orice arme ce numai s'au putut împotriva copiilor Sionului; însă armele lui nu vor avea efect asupra poporului lui Dumnezeu. În vremea aceasta spune Iehova Sionului și tuturor copiilor săi: „Orice armă făurită împotriva ta va fi fără putere; și pe orice limbă care se va ridica la judecată împotriva ta, o vei osândi. Aceasta este moștenirea robilor Domnului, așa este mântuirea care la vine dela mine, zice Domnul.” — Isaia 54:17.

³³ Este vocea lui Iehova, care vorbește acum, cu asigurare deplină către poporul său, și le spune,

că trebuie să cunoască numele său, și că el le este scutul, și că va câștiga biruință pentru organizația sa. În această zi a lui Iehova, lasă să aibă loc anumite evenimente, cari servesc spre împlinirea cuvântului său profetic, și arată poporului său, că lucrurile cari se întâmplă, împlinesc cuvântul său. El dă celor ai săi o vedenie a altor lucruri minunate ale sale, cari în curând se vor întâmpla, și aceasta le servește spre ajutor, mângăere și incurajare. „Să se veselească fiii Sionului de împăratul lor, căci Domnul are plăcere de poporul său, și slăvește pe cei nenorociți, mântuindu-i.” (Psalm 149:2, 4) „Iehova împărățește în veci! Dumnezeuul tău Sioane, rămâne din veac în veac! Lăudați pe Domnul!” — Psalm 146:10.

Intrebări pentru studiul berean

- § 1. Cari puncte deosebite ale adevărului prezent se pot astăzi vedea clar, pentru ca să se înțeleagă și să se prețuiască multele adevăruri mari, pe cari Iehova le-a dat în anii din urmă poporului său?
- § 2. Către cine au fost îndreptate cuvintele din 1 Moise 3:15? Cine este femeia și sămânța ei, ce sunt amintite aici? Ce înțelegem noi sub sămânța șarpelui?
- § 3. Explică numele „Sion” și „Ierusalim”.
- § 4. Ce s'a ilustrat prin promisiunea lui Dumnezeu către Avraam și Sara, că vor avea un copil? Ce a preumbrat „întârzierea” lungă și împlinirea promisiunii la timpul hotărit?
- § 5. Explică pe „servă” și pe „cea slobodă”, cari sunt amintite în Galateni 4:22, 23, cu privire la aceea, că fiecare din ele ce a închipuit.
- § 6, 7. Arată cu ce ocazie au fost rostite cuvintele din 1 Moise 3:15. Ce a fost zis prin ele, după conținutul lor? Când și cum și-a realizat Iehova scopul de a aduce la iveală pe sămânța promisă?
- § 8. Ce aplicare își găsește psalmul 110:1 și când? Tot astfel Psalm 110:2 și Psalm 2:6? Când și cum s'a împlinit Isaia 66:7?
- § 9—11. Explică Isaia 54:7 cu privire la timpul și modul împlinirii; tot așa versetul 8. Ce fel de legătură au verseturile 9 și 10 aici. Care a fost între timp calea urmată de dușman? Care eveniment mare în cer a urmat imediat după nașterea copilului bărbat. Arată armonia între Apocalips 12:12 și profeția lui Isaia.
- § 12, 13. Ce fel de întâmplări clare legate strâns una de alta au avut loc în anul 1918? Când și cum s'a împlinit declarația: „Deoarece Sionul a primit dureri, și imedia a născut pe copiii săi”?
- § 14, 15. Asupra cui își găsește aplicare expresiunea „copiii tăi” din Isaia 54:13? Când și cum vor fi învățați de Iehova?
- § 16, 17. Fă deosebire între două clase, cari au avut ocazie, ca să ajungă la o înțelegere clară a adevărilor mari, pe cari Domnul le-a dat poporului său începând dela anul 1918. Ce hotărăște despre aceea, ca cineva, care nu vede acuma adevărurile acestea, totuși să le învețe încă și să le prețuiască?
- § 18, 19. Explică dacă lucrurile cari s'au publicat în revistă dela 1922 încoace se deosebesc de acelea, cari au apărut în revistă înainte de timpul acesta. Pentru ce au privit unii aceasta ca și cum ar fi o îndreptățire a atitudinii lor adversare, până când alții le-au înțeles și le-au prețuit cum se cuvine și au fost binecuvântați?
- § 20, 21. „Toți copiii tăi vor fi învățați de Iehova” cum s'a împlinit aceasta?
- § 22. Fă asemănarea adevărilor pe cari poporul lui Dumnezeu le-a primit dela 1875 până la 1918, și a aceluia, pe cari le-a primit de atunci; cu privire la natura, izvorul și felul și modul. Cui i se cuvine toată cinstea pentru adevăr, care atunci și de atunci a fost primit? La ce concluzie și la ce purtare ar conduce imediat o apreciere a acestor fapte?

- § 23, 24. Ce explicație avem noi cu privire la schimbarea în lucru și a învățării copiilor lui Dumnezeu dela 1913 încoace, precum și pentru mulțimea adevărilor importante pe cari de atunci le înțeleg și le prețuiesc?
- § 25. În Ioan 14:20 stă scris: „În ziua aceea veți recunoaște”. Cine va recunoaște? Ce va recunoaște? În ce chip? Ce va fi dovada unei astfel de cunoștințe și arrecieri?
- § 26. Explică Evrei 5:13, 14.
- § 27. Explică faptul, că unii cu toată o înțelegere clară după împrejurări a adevărului, pe care Domnul l-a dat poporului său în decursul perioadei Ilie a bisericii adevărate, totuși au neglijat, ca să înțeleagă și să prețuiască adevărurile cele mai importante, pe cari Domnul le-a dat poporului său dela acel timp încoace. Cum ar putea unii să mărturisească prin pro-

priile lor experiențe despre adevărul din Isaia 54:13, ce este explicat aici?

- § 28, 29. Descrie starea prezentă, la care se face aluzie în Isaia 54:15 și ce va rezulta din ea asupra clasei care este amintită în text.
- § 30. Asupra cui și cum găsește aplicare Isaia capitolul 54? În ce legătură este Apocalips 12:17 față de Isaia 54:13, 14?
- § 31. Pentru ce se arată la dușman ca la un „stricat” („risipitor”)? Ce înțelegem sub cuvintele: „Eu am făcut și pe nimicitor s'o sfărâme”?
- § 32, 33. Cine sunt deci copiii Sionului, ai femeii lui Dumnezeu? Unde pot să rămână? Ce îngrijire a găsit Iehova de cuviință ca ajutor, mângâiere și incurajare pentru dâșii a) ca să-l cunoască pe el și scopurile sale? b) ca să dovedească că într'adevăr îl iubesc? c) pentru ocrotirea lor față de dușman?

W. T. din 1 Noemvrie 1931.

Martorii lui Iehova preumbriți

I EHOVA a lăsat pe profetul său Isaia să profetească despre un timp, în care va pune la cale prin martorii lui o mărturie deosebită în lume. Martorii lui formează numai o mică rămășiță de creștini adevărați din cele mai multe milioane de creștini cu numele, din așa zisa „creștinătate”. Ca perioadă de timp pentru punerea acestei mărturii, Iehova a stabilit „ziua aceea”; și periodul acesta de timp a început în anul 1914. Aceasta a devenit clar rămășiței sau martorilor lui Dumnezeu, după ce Domnul Isus în anul 1918 a venit la templul său, cum a fost prezis de Maleahi profetul lui Dumnezeu în capitolul trei versetul unu. În prezent suntem în mijlocul perioadei numite „ziua aceea”. În capitolul al nouăsprezecelea al profeteției lui Isaia dela versetul 1 până la patru profetul lui Dumnezeu spune: „Profeteție apăsătoare asupra Egiptului. Iată, Iehova călărește pe un nor ușor, și va intra în Egipt; și idolii Egiptului se vor clăti dinaintea lui, și inima Egiptului se va topi în el. Că voi întărâta pe Egipteni asupra Egiptenilor; se vor bate unul pe altul, și fiecare cu aproapele său, cetate cu cetate, regat cu regat. Și va peri spiritul Egiptului din mijlocul lui, și voi răsturna sfatul său. Și atunci se vor sfătui cu idoli și cu fermecători lor, cu necromanți lor și cu magi lor. Dar voi da pe Egipteni în mâna unui domn crud, și un rege aspru-i va stăpâni, zice Iehova Domnul Oștirilor.”

Dacă trecem îndată la verseturile 19 și 20, citim: „În ziua aceea va fi altar lui Iehova în pământul Egiptului; și un stâlp la hotarele lui pentru Iehova; și va fi drept semn și mărturie pentru Iehova, Dumnezeul Oștirilor, în pământul Egiptului; căci strigând ei către Iehova de răul apăsătorilor, el le va trimite un mântuitor mare, și-i va mântui.”

Un răstimp de vreme, cercetătorii Bibliei, au aplicat aceste versete cu seriozitate la piramida din Gizeh din Egipt, ca și cum piramida aceea ar fi altarul și stâlpul de amintire pentru Domnul; însă decând Domnul a venit la templul său, și razele fulgerelor luminează cuvântul lui Dumnezeu, clasa templului poate să recunoască că profeteția aceasta nicidecum nu se poate referi la o grăma-

dă de piatră de pe pământul Egiptului. Să observăm, că profeteția începe cu următoarele cuvinte: „Profeteție apăsătoare Egiptului”. (Isaia 19:1) Aici este vorba despre o profeteție a lui Dumnezeu asupra lumii, sau organizației lui Satan, ilustrată prin Egipt, și despre starea unșilor lui Dumnezeu față de organizația aceasta. Ca o dovadă pe mai departe, că Egiptul reprezintă în icoană pe organizația lui Satan, Iehova printr'un alt profet a declarat: „Așa zice Iehova, Domnul: Iată, eu sunt împotriva-ți Faraoane, rege al Egiptului! Crocodilul cel mare [aceasta arată pe Diavolul și organizația sa], ce șade culcat în mijlocul fluviilor sale [în mijlocul popoarelor pământului]; care a zis: „Fluviul acesta este al meu, și eu pentru mine l-am făcut.” (Ezechiel 29:3) Așa vorbește Dumnezeu prin profeteții săi împotriva organizației Diavolului. În epistola întâie a apostolului Ioan capitolul 5 versetul 19, în cuvinte clare se spune poporului, care este devotat cu credincioșie lui Dumnezeu: „Știm [noi, unșii lui Dumnezeu] că suntem din Dumnezeu, și că toată lumea zace în cel rău [Satan, Diavolul]”.

Era în Egipt (un simbol al lumii sau a organizației Diavolului), unde Isus Cristos a fost răstignit. Deoarece stă scris în Apocalips 11 versetul 8: „Și trupurile lor moarte vor zăcea în piața cetății celei mari, care în înțeles spiritual se chiamă Sodoma și Egiptul, unde a fost răstignit și Domnul lor.” După stabilirea locului, Iehova arată prin profeteții săi și timpul împlinirii profeteției. Isus Cristos, marele preot al lui Dumnezeu și slujbașul cel mai înalt al organizației sale, a deschis în anul 1914 lupta împotriva organizației Diavolului, și ca urmare a aruncat pe Satan din cer. Isus Cristos a mers mai de parte împotriva celui rău, și va continua să facă aceasta, până când îl va nimici cu totul. Cuvintele profetului, cari arată timpul, sună: „Iată, Iehova călărește pe un nor ușor, și va intra în Egipt. Și idolii Egiptului se vor clăti dinaintea lui, și inima Egiptului se va topi în el.” (Isaia 19:1) La lucrarea aceasta Isus Cristos lucrează ca imputernicitul mare al lui Dumnezeu. Profetul Isaia descrie, că Iehova călărește în fruntea organizației sale, și înaintează împotriva organizației Diavolului.

Confederația Bisericii [în Statele Unite] a aprobat în 1919 Liga Națiunilor, iar mai târziu s'a bucurat de sprijinul aliat al celor trei elemente văzute ale organizației satanice pământene, anume elementele religioase, politice și economice. Dela acest timp încoace au început să se impliească următoarele declarații profetice ale lui Isus Cristos: „Și pe pământ strămtorare a neamurilor în nedumerire... pe când oamenii sufletul își vor da de teamă și de frică de cele ce au să vie peste lume.” (Luca 21:25,26) Este fapt cunoscut, că chiar acuma conducătorii creștinătății sunt cuprinși de astfel de frică, care aproape le oprește baterea inimii, ceea ce profetul Domnului zugrăvește prin următoarele cuvinte: „Și inima Egiptenilor se va topi într'înși.” Profetul așa stabilește timpul exact ca prezentul, și spune, că „în ziua aceea” în Egipt, adică în lume — anume în mijlocul organizației lui Satan — se va face o mărturie specială.

Profetul spune după aceea: „În ziua aceea va fi altar lui Iehova în pământul Egiptului; și un stâlp la hotarele lui pentru Iehova.” Profeția aceasta nu se poate referi la Egiptul literal și nici la vre-un stâlp sau altar literal al Egiptului, deoarece este cu totul imposibil, ca un obiect să fie în acelaș timp în mijlocul și la marginea pământului. Însă rămășița poporului lui Dumnezeu sau martorii lui Dumnezeu sunt totodată altarul și stâlpul Domnului; ei sunt în lume (închiptă prin Egipt), dar nu sunt din lumea aceasta; și totodată sunt la hotarul lumii nelegiuite, deoarece stau în pragul împărăției lui Dumnezeu. Deci în înțeles profetic acest altar și stâlp reprezintă pe rămășița.

Cuvântul care în această profecie se traduce „altar” după cuvântul radical evreesc, înseamnă „loc de jertfă” sau „loc de tăiere [junghiere]”. Unșii Domnului împreună cu Isus Cristos capul corporațiunii, au fost primiți în legământul de jertfă. Despre acești unși stă scris: „Așa suntem priviți ca oile de tăiat”. (Romani 8:36) Iar în Psalmul 50 versetul 5 spune: „Adunați-mi pe cuvioșii mei, cari au încheiat legământ cu mine prin sacrificiu.” Unși sunt ilustrați prin icoana „fiii lui Levi”. Când Domnul a venit la templul său, cum spune profetul Maleahi în 3:1-3, acești fii ai lui Levi au fost curățiți, ca să aducă lui Dumnezeu jertfe ale dreptății. Aceste jertfe ale dreptății înseamnă pe acele jertfe de mulțumire, cari sunt prezentate prin mărturia despre numele lui Dumnezeu. Aceasta este exprimat clar în Evrei 13:15. Aceste texte dovedesc, că rămășița lui Dumnezeu se află în mijlocul lumii (în Egipt), și formează altarul, ce mărturisește pentru numele lui Iehova.

Declarațiunea profetiei: „Un stâlp de amintire la hotarele Egiptului”, se referă la aceeaș clasă. Stâlpul sau monumentul se ridică spre mărturie. Vorbind despre aceia, pe cari îi va găsi credincioși la venirea sa la templul său, a zis Isus Cristos, marele profet: „Pe cel ce va birui îl voi face un stâlp în templul Dumnezeului meu.” (Apocalips 3:12) Dacă cineva este pus de un stâlp în templul

lui Dumnezeu, aceasta se face în scopul, ca acela să mărturisească pentru Dumnezeu, pentrucă în psalmul 29:9 citim: „În locașul lui totul spune: Mărire!” Membrele clasei rămășiței, sunt membrele picioare ale lui Cristos, și o parte a servului ales, sunt martorii lui Dumnezeu. Precum Isus a trăit în lume, dar nu a făcut parte din lume, asemenea și rămășița este în lume, dar nu formează o parte a lumii. (Ioan 17:14) Această rămășiță sau stâlp este pe panta hotarului dintre lumea Diavolului și a împărăției lui Dumnezeu, și mărturisește despre numele lui Dumnezeu. Credincioșii sunt aproape de timpul când vor trece hotarul și vor ajunge în împărăția lui Dumnezeu. Ca o clasă a altarului cu mulțumire (laudă) jertfesc numelui lui Iehova, și ca stâlp pune mărturie despre numele său.

După aceea așa a vorbit profetul lui Dumnezeu: „Și (acesta) va fi drept semn și mărturie pentru Iehova, Dumnezeul Oștirilor, în pământul Egiptului: căci strigând ei către Iehova de răul apăsătorilor, el le va trimite un mântuitor mare, și-i va mântui”. (Isaia 19:20) Popoarele din lume suferă de mare apăsare din partea factorilor dominatori ai lumii, dar mai cu seamă din partea dominitorului nevăzut al lumii, Satan. Strigătul poporului apăsător ajunge până la Dumnezeu; Dumnezeu pe baza promisiunii sale în curând le va trimite un profet, un principe, mântuitor, împărat, care îi va elibera de sub apăsare. Înainte de ce se va întâmpla aceasta, rămășița din lume (Egipt) trebuie să pună mărturie despre numele lui Dumnezeu. Mărturia lui Isus Cristos a fost incredințată acestei clase. Ei au fost aleși de martori lui Dumnezeu; lor le-a fost poruncit să pună mărturie, și ei fac aceasta din harul lui Dumnezeu, și țin poruncile sale.

Dumnezeu a poruncit să se pună mărturie despre numele său, despre scopul său cu privire la organizația dușmanului, despre eliberarea poporului și despre binecuvântarea lui. Prin urmare dintre aceia, cari s'au consacrat să facă voia lui Dumnezeu pe pământ, și cari au primit chemarea înaltă, nimeni altul nu poate să împlinească voia lui Dumnezeu, numai acela, care cu credincioșie și dreptate față de Dumnezeu împlinește poruncile sale, numai unul ca acesta poate spera aprobarea definitivă a Domnului; acela care vrea să țină pruncile lui Dumnezeu, trebuie să fie martorul lui Dumnezeu în timpul prezent. Chiar apentru aceasta răspândesc ei zilnic în formă tipărită vestea, ca oamenii să fie încunoștințați despre Dumnezeu și scopurile sale. Prin activitatea lor nu caută să convertească lumea pentru o confesiune sau alta, și nici nu doresc să provoace neînțelegeri și discuții; mai de vreme împărtășesc invitații domnitorilor și poporului, deoarece Dumnezeu le-a poruncit aceasta. Acuma a sosit timpul lui Dumnezeu, când trebuie să aibă loc punerea mărturiei — ba încă intru împlinirea profetiei vestită de îngeri cu ocazia nașterii lui Isus, că trebuie vestit tuturor popoarelor evenghelia de mare bucurie. — Luca 2:9,10.

W.T. din 1 Noembrie 1931.

Fiii lui Dumnezeu și fetele oamenilor

FEMEIA desăvârșită între celelalte ființe pământești, afară de bărbatul desăvârșit, oferă cea mai frumoasă priveliște. Natural că în viață numai Eva soția lui Adam a fost desăvârșită. Dumnezeu a creat-o desăvârșită. Precum citim în V Moise 32 : 4, „toate fapăturile lui Dumnezeu sunt desăvârșite”. Forma ei frumoasă și drăgălășia ei le-a păstrat și după părăsirea Edenului, locuința din paradis. Fetele și fiii săi sau născut în cursul procedurii de agonie. Când fetele și nepoatele Evei au fost bine dezvoltate ca femei, trebuiau să fie atât de frumoase, încât aceasta nu se poate descrie în cuvinte.

Pentru descrierea frumseții femeilor din timpul de măreție al Greciei, poeții și scriitorii au folosit toate atribuțiunile ce se puteau găsi. Dacă femeile din timpul acela au fost frumoase atunci fetele și nepoatele Evei într'adevăr trebuie să fi fost și mai frumoase. Să nu uităm că femeile aceste în privința formei și a farmecului nu erau atât de departe dela perfecțiune. În timpul Greciei clasice omenirea a fost mai mult degenerată; iar azi este și mai degenerată.

În prezent numai prin comparație putem să deducem despre frumsețea naturală a femeilor cari au trăit în timpul lui Noe. Ca și mama lor Eva, și ele probabil, că au fost ușurate. Pentru îndestulirea poftelor trupești, cu plăcere au îngăduit ispitelor, cari le întâmpina și le învingea sumeția. Le-a plăcut ca persoana lor să fie adorată și lingușită. În desfrânarea și rafinăria lor având niște cugete contrare lui Dumnezeu și adevărului ușor au îngăduit orice influență care le promitea îndestulirea poftelor lor egoiste și mărirea. Aceste femei nelegiuite au dorit mult lingușirea, lauda și îndeplinirea poftelor lor egoiste din partea unor bărbați renumiți.

Femeia în lume a fost totdeauna o creatură frumoasă, dar și periculoasă. Frumsețea și farmecul ei seduce pe bărbat, și pe bărbatul egoist îl orbește cu totul față lucrurile mai înalte și nobile, ba chiar îl face ca să uite și de Dumnezeu. Și Eva prin această influență robitoare a dus pe Adam în pierzanie. Însă femeia consacrată lui Dumnezeu, virtuoaasă, bună este o binecuvântare pentru un bărbat nobil, deoarece știe unde-i locul, și își împlinește datorința. Însă un astfel de bărbat, care fuge după femei egoiste și semețe, umblă pe o cale nepotrivită, care duce la decădere și moarte. În timpul lui Noe aproape toate femeile au fost cu porniri trupești și egoiste și au urmat calea vanității. Erau frumoase și fermecătoare pentru ochi, însă inima lor a fost sumeață, dorind cu aprindere să fie admirate de bărbați.

Satan, Diavolul, adversarul lui Dumnezeu și a tot ce este dreptate, din aceasta a tras învățătura, că aceasta este clipa cea mai potrivită pentru a mai face o mișcare de șah. Pentru executarea planului său nelegiuit s'a folosit de o femeie, și pentru ducerea la îndeplinire a scopurilor sale blăstămate

acuma iarăș a voit să se folosească de femei. Timp de 1600 de ani după expulsarea omului din grădina Edenului, numai trei bărbați, anume Abel, Enoch, și Noe au stăruit lângă Dumnezeu. Dintre aceștia pe unul Satan a pus să-l omoare, iar pe al doilea Dumnezeu l-a luat. Satan a putut să se servească de împrejurarea aceasta într-un interesul scopului său nelegiuit.

În cer trăiau ingeri sau ființe spirituale, numite „fiii lui Dumnezeu”. Aceste ființe au fost atente la cele întâmplăte pe pământ. Scriptura arată lămurit, că aceste ființe spirituale au avut puțința de a îmbrăca trupuri omenești și așa să se prezinte, la aceasta probabil că dela Dumnezeu au primit imputernicirea. (1 Moise 18 : 1-10; Judecători 13 : 1-21) Când acești fii ai lui Dumnezeu au apărut în trupuri omenești, plăceau mult mai mult femeilor, decât fiii și nepoții lui Adam. Satan așa a plănuț, că cu ajutorul femeilor, va da viață pe pământ la un astfel de soi de oameni, pe cari îi va putea governa după voința și plăcerea sa. Faptele întâmplăte atunci și însemnate în Scriptură dovedesc părerea noastră. — 1 Moise cap. 6.

Satan probabil, că a chemat la sine pe mai mulți din acești fii spirituali ai lui Dumnezeu, pe aceia, pe cari Dumnezeu i-a rânduit lângă Lucifer pentru a compune organizația sa incredințată cu paza omului. Acestora Satan probabil, că în așa formă le-a vorbit cum urmează: „Voi ați putut să urmăriți de mult drama omenirii de pe pământ. De când Dumnezeu m'a însărcinat cu îngrijirea asupra omului, am putere asupra morții. Dumnezeu a ordonat că trebuie să mor, și anume prin sămânța femeii. Aceasta însă a fost numai o amenințare goală din partea lui Dumnezeu. Ați putut vedea doar, că în cei 1600 ani trecuți numai doi bărbați au stat cu totul de partea lui Dumnezeu. Pe unul din ei am pus să-lucidă, și pe celălalt de frică să nu-l omor, Dumnezeu l-a luat. Acel cameni cari astăzi trăesc pe pământ, privesc la mine ca la Dumnezeu. Dintre ei numai Noe face excepție. Dar la timpul său voi avea grijă de el și-l voi înlătura din cale.”

Satan aproximativ următoarele le-a pictat înaintea ochilor ingerilor: Dacă voi fiii lui Dumnezeu vă dați de partea mea, și vă supuneți mie, atunci vom întemeia o mare împărăție în lume și pământul îl vom umplea cu o rassă, care va trăi în veci. Voi aveți putere ca să vă prezentați în trupuri omenești. Voi însă sunteți mai tari decât oricare din fiii lui Adam. Voi aveți o putere de viață nemărginită. Femeile aceste de pe pământ sunt fetele lui Adam. Uitați-vă la ele cât de frumoase sunt! În împărăția cerurilor nu sunt ființe asemenea lor, cari v'ar putea într'atâta mulțumi. Voi puteți să le luați în căsătorie. Puteți să vă bucurați de plăceri trupești. Voi puteți să aduceți în existență o rassă mult mai puternică decât rassa omenească. Sub domnia și împărăția mea puteți să vă bucurați de imperiul cel mai mare

care a fost vre-odată, și Dumnezeu nu poate să împiedice aceasta. Dela vremea Edenului încoace atât eu cât și voi am putut vedea, că nu suntem supuși stăpânirii lui Dumnezeu. Veniți dar și alăturați-vă mie!

Nebunul aceste de Noe lasă să meargă pe calea lui, odată mi-a veni bine și-l voi mătura din cale. Mai întâi îi vom arăta că vom lua femeile și facem cu ele ce ne place. Oamenii repede vor sta alături de noi, și acela care nu vrea să țină cu noi simplu îl vom pune din cale. Eu am o puterea mai mare decât oricine. Doar știți, că Dumnezeu a declarat, că omul va muri, și dintre copiii omului nici unul nu trăește mai mult decât ziua de o mie de ani. Inșă soiul acela, care se va naște din împreunarea noastră cu femeile, va trăi și nu va muri.

Prin această farsă înșelătoare și vicleană probabil, că Satan a înșelat pe mai mulți din fiii spiritali ai lui Dumnezeu, și aceștia s'au alăturat lor. Aceștia folosindu-se de puterea lor au apărut între oameni. Aceștia într'adevăr trebuia să fie niște bărbați chipeși, și au cutreerat lumea, ca să se convingă de starea lucrurilor și au făcut pregătiri pentru executarea planului lui Satan. Au băgat bine seama la femei și au văzut că într'adevăr sunt frumoase, dispun de calități atrăgătoare și sunt ușuratece. Natural că și ei au voit să demonstreze înaintea lor cu puterea lor mare, ca și ei să fie admirați din partea femeilor.

Fantezia unei femei foarte ușor o poate stăpâni un bărbat distins, puternic și simpatic. Acești bărbați într'adevăr au fost niște uriași. Dintr-oameni nimena n'a fost asemenea lor. Ușor au putut să facă slave din femei, prin niște promisiuni lingușitoare, seducătoare; însemnarea biblică nici cu un cuvânt nu amintește, că femeile ar fi refuzat și nu ar fi voit să se mărite cu aceștia. În 1 Moise 6:1, 2 citim următoarele despre aceasta: „Când au început oamenii să se înmulțească pe fața pământului și li s'au născut fete, fiii lui Dumnezeu au văzut că fetele oamenilor erau frumoase; și din toate și-au luat neveste, pe acelea, pe cari și le-au ales.”

Scriptura dovedește clar faptul, că aceștii fii ai lui Dumnezeu, cari au îmbrăcat trup omenesc,

au apărut ca uriași și și-au luat soții dintre femei. Acești flăcăi tari, chipeși, frumoși, au sedus femeile. Din împreunarea acestor uriași cu femeile tari s'au născut „eroii” numiți „oameni vestiți”. Scriptura spune următoarele despre aceasta în 1 Moise 6:4 „Uriași erau pe pământ în vremurile acelea și chiar și după ce s'au împreunat fiii lui Dumnezeu cu fetele oamenilor și le-au născut ele copii: aceștia sunt vitejii, cari au fost în vechime oameni cu renume.”

Acești fii ai lui Dumnezeu cari au apărut în corp omenesc și s'au împreunat cu femeile în scopul să dea naștere la copii, și-au părăsit starea lor cea dinainte, anume treapta spirituală; prin aceasta au devenit o parte a organizației Diavolului. Au devenit servi și aliați Diavolului, astfel au devenit și ei diavoli sau demoni împreună cu Satan, sub conducerea „prințului demonilor”, anume Satan. — Matei 9:34; 12:24; Marcu 3:22; Ioan 12:31; 14:30; 1 Petru 3:19, 20.

Acești demoni sau draci apărând ca niște oameni uriași și împreunându-se cu femeile, aducând în existență o rassă, împreună cu urmașii lor probabil că în scurtă vreme au supus omenirea. Rassa omenească au corcit-o, au întors-o dela Dumnezeu și i-au făcut să săvârșească lucruri de neînchipuit. Rassa aceasta născută din unirea ilegală și bărbați și femeile cari s'au alăturat lor au fost atât de decăzuți, încât nici nu se poate exprima.

În 1 Moise 6:5, 6 citim: „Domnul a văzut, că răutatea oamenilor e mare pe pământ, și că toate întocmirile gândurilor din inima lor erau îndreptate în fiecare zi numai spre rău. I-a părut rău Domnului că a făcut pe om pe pământ și s'a mahnit în inima lui.” Pe Dumnezeu l-a durat când a văzut atâta răutate. Omul desăvârșit, pe care l-a creat, căruia i-a dăruit o locuință desăvârșită și pe care l-a înzestrat cu puterea să populeze pământul cu o rassă desăvârșită de oameni, iată l' decăzut, stricat, a umplut lumea întreagă cu silnicii și necontentit numai la răutate și josnicii i-a stat gândul.

W.T. din 1 Noembrie 1931.

Prieteni nevăzuți ai omului

CINE sunt prieteni nevăzuți ai omului? Un profesor de biologie sau știința vieții la această întrebare se gândește la anumite bacterii vizibile numai prin microscop, cari cauzează anumite schimbări binefăcătoare pentru oameni la plante și la mijloacele de traiu. Fizicianul ar putea să se gândească la electricitate, care poate fi pusă ca slugă în serviciul omului, cu toate că este invizibilă. Un prieten adevărat este un iubitor, și astfel de lucruri ca bacterii sai bacili sau electricitate nu sunt capabili iubirii.

Cuvântul „prieten” se derivă din verbul „a iubi” în vechile limbi ale Latinilor, Grecilor și Evreilor. „Prietenul iubește oricând, și în nenorocire ajunge ca un frate.” (Proverbe 17:17) Dacă

se găsesc puteri și creaturi în natură cari sunt invizibile ochilor noștri, cari însă pentru aceasta nu mai puțin lucrează în avantajul nostru, atunci trebuie să se admită că marele prieten invizibil al omului este unul care a făcut legile și lucrurile naturii incluziv pe om însuși, și că acesta unul numai Dumnezeu poate să fie. „Nimeni n'a văzut pe Dumnezeu vreodată.” (Ioan 1:18) Marele scriitor creștin, apostolul Pavel, scrie despre aceea, ce i se cuvine acestui mare domnitor al universului; el zice: „Regelui etern însă, celui nemuritor, invizibil, singurului Dumnezeu, fie-i onoare și glorie din vecinicie în vecinicie! Amin.”

Pavel a putut să scrie aceste cuvinte cu convingere, deoarece el a știut că cel mai înalt Dum-

nezeu a însemnat totul pentru oameni, cu toate că oamenii căzuți n'au putut vedea direct pe Dumnezeu și deaceia n'au putut ști prin văz, că el a fost acela, care le-a oferit toate binecuvântările vieții, de cari s'au bucurat. Numai prin rațiune adecă prin capacitatea înțelegerii de a pricepe și a aprecia lucruri cari nu sunt materiale, poate veni omul la înțelegerea, că marele creator al tuturor lucrurilor este prietenul nostru, anume unul nevăzut, însă totuși în cel mai înalt grad un prieten adevărat. Sub împrejurările prezente din univers fiecare, neexceptând nici pe Dumnezeu, are dușmanii săi. Bieți bolșevici ruși încearcă să fie dușmanii cei mai răi și neinduplecați ai lui Dumnezeu, însă cel mai mare dușman al lui Dumnezeu este Satan Diavolul. Acesta este cel mai rău dușman și al omului.

Cum știm că se află un Diavol personal? ar putea să întrebe cineva cu o voce sarcastic răsunătoare. Nimeni nu l'a văzut. Aceasta așa este; și afară de aceasta nimeni n'a văzut pe Dumnezeu. Însă cuvântul lui Dumnezeu, Biblia, dă cea mai bună și cea mai de încredere dare de seamă despre împărăția spirituală nevăzută, pentru că această dare de seamă ne-a fost dată de invizibilul Dumnezeu, care vede și cunoaște toate lucrurile vizibile și invizibile. „El este un Dumnezeu credincios și fără nedreptate, el este drept și curat.” (5 Moise 32:4) Isus a declarat ca adevărat cuvântul scris al lui Dumnezeu, prin faptul că a zis: „Cuvântul-tău este adevărul”. Așa raportează Biblia despre o mulțime de fapte și întâmplări, cari se părăndă în lumea nevăzută, și pe cari omul din sine însuș nu le-ar fi putut stabili. Însă aceste lucruri au fost descoperite oamenilor sfinți și adevărați ai lui Dumnezeu prin spiritul său, adecă prin puterea sa de a inspira oameni pentru aceea ca să vadă viziuni și să vorbească și să scrie lucruri nevăzute, necunoscute și profetice. Cuvântul lui Dumnezeu descopere un Diavol personal foarte plin de viață, real și activ, „prințul demonilor”.

Dumnezeu n'a făcut această creatură în rolul unui diavol sau adversar, și el nici nu a făcut nimic neprietenos, ca să deie prilej acestei creaturi, ca să se schimbe și să devină dușmanul său de moarte. „Dumnezeu este iubire”, și deaceia el n'a putut crea un diavol. El a putut crea numai o creatură inteligentă, care era în stare să-l iubească. Chiar așa raportează și Biblia, că Satan de origină era un heruvim ceresc, sfânt, unul dintre fiii lui Dumnezeu. El a avut pe atunci frumosul, semnificativul nume Heyleyl, și acesta înseamnă atâta cât Lucifer sau stea strălucitoare. Cu mult timp după creerea lui Lucifer Dumnezeu a creat pământul nostru material, a plantat un paradis pe el și a așezat acolo pe primul om și pe prima femeie ca să trăiască acolo. A fost un fapt prietenos și plin de iubire al lui Dumnezeu pentru om, când a așezat acolo pe fiul său Lucifer ca păzitor invizibil al intereselor lui Dumnezeu cu referire la oameni. Lucifer însă a ajuns aici într'o stare greșită a inimii. El s'a minunat de el însuș și și-a prețuit prea mult importanța și frumuseța lui proprie, așa că în cele din urmă a dorit să fie asemenea lui Dumnezeu. Profetia lui Isaia în capitoul 14:14 raportează, că Lucifer a zis în inima sa: „Vreau să fiu asemenea celui prea înalt.” El a hotărât să fie dumnezeul omului, și în aceasta a avut succes, deoarece apostolul îl numește „dumnezeul acestei lumi”. Cum a devenit aceasta? Prin faptul că a înșelat cu minciuni pe femeia Eva. El a amăgit-o să creadă, că Dumnezeu nu ar fi prietenul lor, că el însă, Lucifer, ființa spirituală nevăzută, care vorbește cu ei prin șarpe, este prietenul lor adevărat și le face un serviciu de prietenie, ca să expuie pe Dumnezeu ca înșelător și tiran, care le interzice ca să mănânce din pomul cunoștinței binelui și al răului. În felul acesta a devenit Lucifer dușmanul lui Iehova, și deoarece procedul său n'a servit binele omului, așa a devenit el și dușmanul omului.

(Continuarea urmează)

Textul pentru adunarea de declarațiune

Mercuri 17 Februarie 1932

De aceea te voi lăuda printre neamuri și voi cânta numelui tău. — Romani 15:9.

Alți, cari pretind că sunt urmași Domnului, pot să renunțe să zică ceva despre organizațiunea dușmană, dacă doresc aceasta, și pot urma un drum, care îmbie cele mai puține greutateți; credincioși însă, cari vreau să trăiască în devotamentul lor față de Dumnezeu, trebuie să deie de înțeles clar și limpede, că ei stau pe partea Domnului; și prin mila lui vor vesti adevărul așa cum vrea Dumnezeu să-l aibă vestit acuma. Intreaga rămășiță credincioasă trebuie făcută acuma de cunoscut ca poporul lui Dumnezeu. Aceasta natural că aduce pe fiecare dintre ei într'o situație periculoasă, pentru că fiecare dintre ei a fost hotărât de către dușman spre răcelărire. Rămășița va proceda greșit, dacă ar voi să mure într'o invoială cu stăpânitorii pământești; pentru că cei credincioși nu-i permis „să meargă după ajutor în Egipt” și să facă lumii concesii din cauza puternicei ei influențe. — W. 1. VIII. 31.

Mercuri 24 Februarie 1932

Nu vă temeți și nu tremurați; căci nu și-am vestit și nu și-am spus eu de mult lucrul acesta? Voi îmi sunteți martori. — Isaia 44:8.

Mare este privilegiul de a putea fi acum un martor pentru Iehova. Numai cine posedă credință deplină, încredere fără rezervă și iubire desăvârșită față de Dumnezeu Domnul și împărăția sa, va vesti acuma adevărul cu sinceritate. Ziua judecății a sosit și cine iubește într'adevăr pe Dumnezeu, vorbește acuma fără frică. (1 Ioan 4:17,18) Alți însă, cari deși au luat adevărul nu însă iubirea adevărului, vor merge la domnitorii creștinătății și le vor exprima supunerea lor, prin faptul că declară, ca aceste sunt „stăpânirile înalte”; și prin faptul că le recunosc ca unele de acelea, sperează că prin aceasta își vor scuti pielea. În prezent martorii lui Iehova sunt foarte huliți; însă dacă numele lui Iehova va fi justificat, atunci oamenii cari vor rămânea vor ști, că Iehova a avut în țări oameni și femei, cari au vestit adevărul său fără frică și cu bucurie. Cei ce

vor rămânea în viață se vor întoarce la ei după sprijin și încurajare, după ce vor fi trecute judecățile de foc ale mâniei drepte a lui Dumnezeu. — R. I. 333, 334.

Mercuri 2 Martie 1932

Iubiți pe Iehova, toți sfinți lui. — Psalm 31 : 23.

Păzire și ocrotire este acum numai partea aceloră, pe cari Domnul îi păzește. Impotriva acestor credincioși îndreaptă Satan cele mai răutăcioase atacuri ale sale. Nici o creatură de pe pământ n'ar putea ținea piept față de Satan fără mila și sprijinul lui Dumnezeu. Întrebarea de discuție se va hotări acum definitiv, și această judecată va aduce nimicire celor nelegiuți cari au cunoscut odată adevărul și i-au devenit necredincioși. Unși credincioși și adevărați ai poporului lui Dumnezeu vor refuza, să între într-o învoială cu vre-o parte oarecare a organizației dușmanului, și-și vor încorda toate puterile lor dezinteresat și fără rezervă ca să servească Domnului; și aceasta o vor face pentru că îl iubesc. „Servul” zice acum: „Eu te iubesc, Iehova!” (Psalm 116 : 1) Sinceritatea acestei declarațiuni se va dovedi prin ținerea cu bucurie a poruncilor lui Dumnezeu. — W. 15. IV. 31.

Mercuri 9 Martie 1932

Să știi dar că Iehova, Dumnezeul tău, este singurul Dumnezeu. El este un Dumnezeu credincios și își ține legământul și îndurarea până la al mielea neam de oameni, față de cei ce-l iubesc și păzesc poruncile lui.

— 5 Moise 7 : 9. —

Implinire deplină a hotăririlor legământului prin creatura, servul, îi va aduce marele preț al nemuririi. Însă însuș în aceasta este servul vecinic atârnat de Iehova, pentru că Iehova este pe cealaltă parte a legământului. În aceste zile din urmă, unde împrejurările sunt așa de neliniștitoare și lupta este așa de aspră. Dumnezeu dă în mod milos noi creațiuni hrană în cuvintele sale, prin care ea este asigurată de favoarea statornică a Celui prea Înalt. Servul are toate motivele, ca să se încreadă fără rezervă în Iehova, știind, că Iehova pe fiecare dintre promisiunile sale și-o ține inviolabil. Servul servește pe Iehova cu bucurie, pentru că iubește pe Dumnezeu, și dovedește iubirea sa, prin faptul că reprezintă pe Cel prea Înalt cu sinceritate. Cu bucurie continuu crescândă merge servul înainte și cântă nouă cântare spre lauda numelui lui Iehova. — W. 1. I. 31.

Scrisori interesante

Din România

Adevărul găsește luare aminte la mare și mic

Iubiți frați în Domnul,

... Aceste lucruri, pentru noi însă nu înseamnă descurajare. Cred și sunt convins că mâna lui Iehova ne ajută la lucru. Populația are o mare sete după adevăr. În zilele trecute multe experiențe frumoase ne arătat aceasta. Mulți frați au fost duși înaintea judecătorilor, și au fost închisi și batjocoriți, iar pe urmă la judecată au fost achitați.

Avem frați și surori ca servitori la o prințesă, unde au avut ocaziune să deie cărți de-ale noastre și o Biblie și au vorbit mult despre credință. În zilele următoare prințesa a chemat la sine pe o soră care este servitoare la dânsa, a luat-o de mână și i-a zis: „De-acum încolo nu mai sunteți la mine ca servi, ci ca surori și frați”. Dar când sora i-a spus că ne persecută preoții, și din partea lor avem multe pagube căci ne confiscă cărțile și le opresc la vamă, foarte tare s'a mirat, fiindcă credea foarte mult la preoți...

M. M., B.

Să umblăm cu bucurie!

Iubite frate Rutherford!

Azi dimineață am ascultat vorbirea ta pe care a transmis-o stațiunea de radio KNX din Hollywood. Eram chiar la un metodist, casa era plină și fiecare cu capul plecat înainte a ascultat cu mare atenție, ca nu cumva să le scape un cuvânt. După terminarea vorbirii metodistul acesta a venit la mine cu soția sa împreună și a cumpărat cărțile „Profeție” și „Lumină” în englezește. Femeia cu ochi înlăcrimați mi-a zis: „Dacă este așa, atunci pentru ce ne luptăm atât de îndârjit”? Eu cred, că femeia aceasta a înțeles pe deplin rostul vorbirii.

Auzind vorbirea aceasta și ochii mei s'au umplut de lacrimi de bucurie. Mi-am adus aminte de următorul cuvânt al Scripturii: „Și oamenii au fost mistuiți de

căldura mare.” Aceasta într'adevăr s'a și împlinit; așa a apărut înaintea mea, ca și cum din nou ar cânta îngeri, comunicând, că numele lui Dumnezeu va fi curățit în lume.

Negreșit că Dumnezeu te iubește foarte mult pentru credincioșia ta față de el și față de poporul său. Dușmanii tăi trebuie să se rusineze, după ce au auzit conștiința ta de azi. Am fost foarte supărată că, nu am putut fi prezentă la congresul din Columbus, dar cu toate acestea mă bucur, că aici pot să iau parte la serviciu. Aici de vr-o câteva zile este o căldură de nesuportat, dar noi cu bucurie umblăm dela ușă la ușă și ne bucurăm de privilegiul nostru.

Dorindu-ți binecuvântarea și puterea lui Dumnezeu, sunt

Myrtle Winkle, pionieră

Arătarea iubirii lui Dumnezeu

Iubite frate Rutherford!

Cu ocazia conferinței economice din urmă a adunării din Peterborough am votat o rezoluție cu unanimitate, ca să-ți aducem la cunoștință iubirea noastră față de tine pentru toate lucrurile bune, pe cari Domnul ni le-a dat prin tine. Noi am avut parte de atâtea lucruri bune, încât toate acestea sunt expresiunea iubirii, înțelepciunii și puterii lui Dumnezeu cu care ocrotește pe poporul său, și cari ne umple cu bucurie. Îndeosebi articolele revistei le prețuim cu articolele despre cartea Esterei, care pentru noi toți a fost o descoperire dumnezeiască. Cu cât mai mare este lumina, cu atât mai mare este și zelul nostru; într'atât, că vorbim despre organizația Diavolului și despre fătăria învățătorilor lui. Ce epocă fericită va fi atunci, când acest sistem de pe pământ se va sfârși.

Asigurându-te de iubirea noastră, dorim puterea lui Dumnezeu pe seama ta întru conducerea organizației văzute a lui Dumnezeu spre luptă, și suntem ai tăi frați din harul lui Dumnezeu.

Adunarea din Peterborough